

FASTE MESSETIDER

Alle søndage:

Kl. 08.30 dansk
Kl. 10.00 dansk højmesse
Kl. 12.00 polsk
Kl. 17.00 engelsk

Hverdage:

Mandag kl. 08.00
Tirsdag kl. 17.00 med vesper
Onsdag kl. 08.00
Torsdag kl. 17.00 med novene
Fredag kl. 17.00
Lørdag kl. 08.00 med laudes
Lørdag kl. 17.00 engelsk
Lørdag kl. 18.30 polsk

I søndagens første læsning hører vi en formaning om at afstå fra vrede, nag og hævn. Hvordan kan et menneske, som ikke selv er villig til at afstå fra vrede og hævn, tillade sig at bede om Guds barmhjertighed? Vi skal holde sig til Guds bud og vise overbærenhed og tilgive dem, der forsynder sig imod os.

I dagens evangelium hører vi Peter spørge Jesus om synd og tilgivelse, og han foreslår selv, at man skal tilgive en broder, der har forsyndet sig mod en, 7 gange - for der må vel være en øvre grænse. Jesus afviser en sådan øvre grænse og siger: Man skal altid tilgive. Og så fortæller han lignelsen om den gældbundne tjener, der viser, at hvis man ikke selv kan vise tilgivelse og nåde, har man slet ikke mulighed for at kende Guds grænseløse tilgivelse og nåde.

Herre, vor Gud.

Du har vist os barmhjertighed og omsorg, og vi stoler på din hjælp i vort daglige liv.

Dig lovpriser og takker vi ved Kristus vor Herre.

Skt. Annæ Kirke

Meditation –
og oplysninger til brug i ugens løb

24. alm. søndag
Læseår A
2020

”Tilgivelsens syv gange syv”

LIGNELSEN OM den gældbundne tjener (Matt. 18, 21- 35) er fortalt som en advarsel. En grum advarsel om netop ikke at ligne ham, den forgældede tjener. Han skyldte så meget, så forfærdeligt, helt astronomisk meget, han havde slet ingen chance for at få tilbagebetalt sin gæld. Og så blev det opdaget.

Det bliver det altid - om ikke af mennesker, så af Gud.

Og så måtte han stå til regnskab. Vi følger slagets gang på helt nært hold. Tjeneren bliver kaldt op på kontoret, op til den store herre og konge. Tjeneren ved, den er gal. Underslæb og efterslæb og uanede mængder af gældsposter står tårnhøjt for hans indre. Sidelæns og nærmest krabbende glider han langs væggen frem mod den store konge.

Kongen ser tungt på ham, undersøgende, bekymret kradser han noget ned på et blankt stykke papir. Det tager en evighed af tid. Langt om længe får tjeneren brevet i hånden. Han kan næsten ikke tro sine egne øjne, da han sveddryppende staver sig igennem det: Ikke bare noget af gælden, men al gælden er eftergivet. Den er blevet slettet. Helt slettet. Og det er ikke kun på prøve, han er tilgivet. Ganske kvit og frit har han virkelig fået eftergivet hele sin enorme gæld. Ganske gratis. Af ren nåde.

Han fik en blomst fra Paradisets Have. Han fik et glimt af Guds rige, af det evige og tilgivende lys, som Gud uden betænkning vover at se os, alle sine børn, i. Hans krabbende gang skulle være til ende. Han skulle gå ud i livet som en fri og frejdig mand. Favne livet og lade glædens favntag gå videre til alle dem, han mødte på sin vej.

Men se, om han overhovedet opdagede, hvad der var blevet ham givet. Han fattede slet ikke tilgivelsens rækkevidde. Han troede, at tilgivelsen af Guds hånd var et privilegium for ham - og for ham alene.

Livet var det samme som før. Tjeneren var den samme som før. Lige så selvoptaget og egoistisk, lige så rethaverisk og hensynsløs, lige så indstillet på at kræve i stedet for at give, lige så indstillet på at få alt, hvad der overhovedet kunne rages til ham, aldrig færdig med at få mere, aldrig færdig med at kræve ind uden selv at yde. Og det selvom han altså selv havde fået alt givet, alt eftergivet og tilgivet. Det er jo til at ryste på hovedet af: at manden dog ikke blev klogere.

Måtte vi i det mindste prøve at blive lidt klogere.

af Elisabeth Dons Christensen

Om tilgivelse

At vi skal tilgive hinanden, er ikke en overdreven stor præstation, som Jesus forlanger af os, men et udtryk for taknemmelighed over for den umådelige tilgivelse, som vi har erfaret af Gud. I lignelsen måtte Jesus stille den store gæld, vi har over for Gud, op som en modsætning til den ringe gæld, vi har over for hinanden, for derved at vise os, at der ikke findes noget grundlag for ikke at tilgive hinanden. Hvad vi skylder Gud, kan vi aldrig betale. Vor gæld over for Gud vokser dag for dag. Vi sætter os op imod ham, glemmer ham og vender os til andre guder - penge, et godt renommé, karriere. Og alligevel holder Gud af os. Han tilgiver os vor skyld igen og igen. Når man med åbent hjerte har oplevet Guds tilgivelse, kan man ikke andet end at tilgive den, der har såret en. Tilgivelsen er for vedkommende ikke et krav, som skal efterkommes, men et svar på den tilgivelse, man selv har oplevet.

Ifølge Matthæus er tilgivelse det, der gør menneskeligt og kristent fællesskab muligt. Uden tilgivelse vil der kun være tale om en gensidig regnskabsaflæggelse og afregning - en ond cirkel af gengæld og gengæld på gengæld. På samme måde anser Kolossenserbrevet tilgivelsen som grundlaget for den kristne menighed: "Bær over med hinanden og tilgiv hinanden, hvis den ene har noget at bebrejde den anden. Som Herren tilgav jer, skal I også gøre" (Kol. 3,13). Den tilgivelse, som de kristne har modtaget af Kristus, skal også præge deres samvær med hinanden. Kun sådan kan de elske hinanden på den måde, som Kristus har elsket dem: "Men over alt dette skal I føre jer kærligheden, som er fuldkommenhedens bånd" (Kol. 3,14). Det er kærligheden, der sammenføjer de forskellige bånd i os, og gør os til mennesker, der kan sige ja til os selv. Kærligheden forener de modstræbende grupperinger i menigheden og sammenføjer dem til en enhed. Der findes ikke kærlighed uden tilgivelse, og et fællesskab kan ikke eksistere uden at dets medlemmer igen og igen er rede til at tilgive hinanden. Det gælder for ægteskabet som for klosterlivet og menighedslivet. Vi kan kun udholde at leve i et fællesskab, hvis vi altid oplever tilgivelse. Vort bidrag til fællesskabets opbygning består i, at også vi er rede til at tilgive de andre.

Anselm Grün

Liturgisk kalender

Søndag	24. almindelige søndag (IV Ps)
13. 9.	1.L: Sir 27,30 – 28,7 V: Sl 103,1-4.9-12 2.L: Rom 14,7-9 Ev: Matt 18,21-35 Herren er barmhjertig og nådig, sen til vrede og rig på troskab
Mandag	DET HELLIGE KORS' OPHØJELSE, (f)
14. 9.	1.L: 4 Mos 21,4-9 <i>eller</i> Fil 2,6-11 V: Sl 78,1-2.34-38 Ev: Joh 3,13-17 Glem ikke Guds gerninger, men hold hans befalinger
Tirsdag	Jomfru Marias smerter (m)
15. 9.	L: 1 Kor 12,12-14.27-31a V: Sl 100,1-5 Ev: Joh 19,25-27 <i>eller</i> Luk 2,33-35 Vi er hans folk og de får, han vogter
Onsdag	Cornelius, pave, (†253) og Cyprian, biskop, (†258) martyrer (m)
16. 9.	L: 1 Kor, 12,31-13,13 V: Sl 33,2-5.12+22 Ev: Luk 7,31-35 Lykkeligt det folk, Herren udvalgte sig til ejendom
Torsdag	L: 1 Kor 15,1-11 V: Sl 118,1-2.16-17.28 Ev: Luk 7,36-50
17. 9.	Tak Herren, for han er god
Fredag	L: 1 Kor 15,12-20 V: Sl 17,1.6-8b.15 Ev: Luk 8,1-3
18. 9.	Jeg mættes ved synet af dig, når jeg vågner, Herre
Lørdag	Januarius, biskop og martyr (†305)
19. 9.	L: 1 Kor 15,35-37.42-49 V: Sl 56,10-14 Ev: Luk 8,4-15 Jeg kan vandre for Guds ansigt i livets lys
Søndag	25. almindelige søndag (I Ps)
20. 9.	1.L: Es 55,6-9 V: Sl 145,2-3.8-9.17-18 2.L: Fil 1,20c-24.27a Ev: Matt 20,1-16 Herren er nær ved alle, der råber til ham

Kirkelig vejviser

Sognekontoret: Hans Bogbinders Alle 4, 2300 København S

Kontortid: Onsdag & torsdag kl. 10-12 de øvrige dage efter aftale

Telefon: 50 28 91 74

E-mail: info@sanktannaekirke.dk

Hjemmeside: www.stanneschurch.dk

Sognepræst:

p. Wieslaw Podlach tlf.: 2765 1069 wpodlach@wp.pl

Øvrige præster:

p. Jacek Stanislawski tlf.: 5028 9148 stanislawski@redemptor.pl

p. Piotr Grzeskiewicz tlf.: 5028 9315 piotr.cssr@gmail.com

Kollekt i Corona-tiden kan sendes:

MobilePay +45 27 65 10 69 *eller*

Bank info: Reg.nr. 2191 Konto nr.: 8205 625 985